

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΑΡΙΘΜ 5 — 'Ιανουάριος 1842. — ΤΟΜ. Α΄.

ΛΕΙΨΑΝΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ.

Παρεκτός τῶν ἀξιολογωτάτων συγγραμμάτων ἅτινα διετηρήθησαν ἢ ὀλόκληρα ἢ κατὰ μέρος, καὶ ἐδημόσιεύθησαν ἀπὸ τῆς ἀναγεννήσεως τῶν φώτων καὶ τῆς ἐφευρέσεως τῆς Τυπογραφίας, διαμένουσιν εἰσέτι καὶ ἄλλων εἰδῶν λείψανα τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας, τὰ ὅποια δυνάμεθα ν' ἀνάξωμεν εἰς τρεῖς γενικὰς Κλάσεις, ἧτοι εἰς Ἐπιγραφὰς, εἰς Νομίσματα, καὶ Χειρόγραφα.

Α. ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ.

Αἱ Ἐπιγραφαὶ εὐρίσκονται εἰς στήλας, βωμοὺς, τάφους, ἀγγεῖα, ἀγάλματα, ναοὺς καὶ ἕτερα ἀρχαῖα οἰκοδομήματα. Ὁ σκοπὸς αὐτῶν εἶναι ἢ νὰ παραστήσωσιν ἀξιωματικόν τι συμβεβηκός, ἢ νὰ προσδιορίσωσι τὴν χρῆσιν καὶ τὴν σημασίαν τῶν πραγμάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι ἐπιγεγραμμένα. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐγίνοντο πεζῶς, ἀλλ' ἐνίοτε ἐγράφοντο καὶ ἐμμέτρως, διὸ καὶ ἐλαμβάνον κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν Ποιητικὴν τὸ ὄνομα Ἐπίγραμμα.

Ἐκ τοῦ ἀπείρου πλῆθους τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν Ἐπιγραφῶν, αἵτινες ἀνεκαλύφθησαν ὑπὸ τῶν νεωτέρων, καὶ ἀντιγραφεῖσαι διεφανίσθησαν, θέλομεν ἀναφέρειν ἐνταῦθα τὰς ἐπισημοτέρας καὶ οὐσιωδεστέρας. Διαλαμβάνομεν δὲ πρῶτον περὶ τῶν πρὸ τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου (ἧτοι 336 πρ. Χρ.) ἐποχῆς.

Αἱ Φουρμοντιναὶ λεγόμεναι Ἐπιγραφαὶ, λαβοῦσαι τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ Ἀββᾶ Φουρμόντου, παρ'

οὗ καὶ ἀνεκαλύφθησαν τὸ 1728 ἐπὶ μαρμάρου, εἰς τὸ Σκλαβοχώριον, τὰς ἀρχαίας Ἀμύκλας. Ὑπὲρ τὰς τεσσαράκοντα εὑρέθησαν εἰς τὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐξ ὧν ἐπισημοτέρα εἶναι ἢ Ἀμυκλαία λεγόμενη Ἐπιγραφὴ, συγκειμένη ἐκ δύο μαρμάρων, ἐν οἷς μόνον τὰ ὀνόματα τῶν Ἱερειῶν ἀναφέρονται. Τῆς Ἐπιγραφῆς ταύτης τὴν ἐποχὴν θετικῶς δὲν γνωρίζομεν, πολλοὶ ὅμως ἀνάγουσιν αὐτὴν εἰς τὰ 1000 πρ. Χρ. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἀμφιβολίαι περὶ τῆς γνησιότητος αὐτῆς, ὡς καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων ἐπιγραφῶν.

β'. Ἡ Ἡλεία Ἐπιγραφὴ, εὑρεθεῖσα κατὰ τὸ 1813 ὑπὸ τοῦ Β. Γέλλ εἰς χαλκίνην πλάκα, εἰς τὴν Ἡλιδα τῆς Ὀλυμπίας. Ὑπάρχει δ' ἐπ' αὐτῆς συνθήκη τις τῶν Ἡλείων γεγραμμένη εἰς τὴν Αἰολικὴν διάλεκτον, ἔχουσα καὶ τὸ τῶν Αἰολίων δίγαμμα, διότι οἱ Ἡλεῖοι γράφονται εἰς αὐτὴν *ΦΑΛΕΙΟΙ*. Ἐγινε δὲ ἡ Ἐπιγραφὴ αὕτη περὶ τὰ 615 πρ. Χρ.

γ'. Ἡ Ἐπιγραφὴ τοῦ Μίδου, ἐπὶ τινος ἀρχαιοτάτου μνήματος, πλησίον τοῦ χωρίου Δογκαλοῦ, εἰς τὴν Φρυγίαν. Εἶναι δὲ ὁ τάφος οὗτος ἐσκαμμένος εἰς βράχον τινὰ καὶ κατεσκευασμένος, πολλὰ παραδόξως, καὶ εἰς ὕψος 70 σχεδὸν ποδῶν. Ἐχει δὲ δύο ἐπιγραφὰς γεγραμμένας ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστεράν, καὶ εἰς Πελασγικοῦς χαρακτῆρας. Οἱ περιηγηταὶ ἠδυνήθησαν ν' ἀνακαλύψωσιν ὀλίγας τινὰς μόνον λέξεις ἐπ' αὐτῆς, ἐν αἷς καὶ *ΜΙΔΑΙ ΦΑΝΑΚΤΕΙ*, τὸ ὁποῖον δηλοῖ ὅτι εἶναι τάφος τινὸς ἐκ τῶν βασιλέων ὅσοι εἶχον τὸ ὄνομα τοῦτο. Οἱ καλούμενοι μὲ τὸ ὄνομα τοῦτο βασιλεῖς ἐβασίλευσαν μεταξὺ τῶν 737 καὶ 560 πρ. Χρ. Οἱ βασιλεῖς τῆς Φρυγίας φαίνονται ὅτι μετήλλατον τὸ ὄνομα Μίδας καὶ Γόρδιος. Εἶναι δὲ ἀξιοσημείωτον ὅτι εἰς τὸ τέλος τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης ἀπαντᾶται ἐναργῶς *κόμβος* τις, τὸ ὁποῖον μᾶς ἀνακαλεῖ ἀμέσως τὸν φημιζόμενον *Γόρδιον Κόμβον*.

δ'. Ἡ Σιγεία Ἐπιγραφὴ, εὑρεθεῖσα ἐπὶ μαρμάρου τινὸς, ἐφ' οὗ ὑποτίθεται ὅτι ἦτον ἄλλοτε ἐν ἄγαλ-

μα. Ἐλαβε δὲ τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ ἀκρωτηρίου καὶ τῆς πόλεως Σιγείου, πλησίον τῆς ἀρχαίας Ἰρωάδος, ἔνθα ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Σχεράρδου (* Ἀγγλου Προξένου τῆς Σμύρνης) πλησίον ἐκκλησίας τινός. Εἶναι δὲ ἡ Ἐπιγραφή αὕτη γεγραμμένη κατὰ τὸν Βουστροφηδὸν λεγόμενον τρόπον, καὶ παριστάνει δῶρον τριῶν ἀγγείων (*) διδόμενον ὑπὸ τοῦ Φανοδίκου εἰς τοὺς Πρυτάνεις τοῦ Σιγείου. Ὑποτίθεται δὲ ὅτι ἦτο μεταξύ τῶν 500 καὶ 600 πρ. Χρ.

ε. Ἡ καλουμένη Ἰηϊῶν ἀρά. Διὰ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εὑρεθείσης πλησίον τοῦ Σηβρισσαρίου(†) ἢ Βοδρουμίου (τῆς ἀρχαίας Ἰέω), οἱ Ἰηῖοι παραδίδουσιν εἰς τοὺς καταχθονίους θεοὺς τοὺς ἀνθισταμένους εἰς τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν, τοὺς λαφυραγωγῶντας τὰς γαίας των, καὶ τοὺς ἐμποδίζοντας τοὺς ξένους νὰ φέρωσι σῖτον εἰς τὴν πόλιν των. Ἀναθεματίζονται δὲ καὶ ὅσοι ἤθελον προσπαθήσει νὰ ἐξαλείψωσι τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην. Ἡ ἐποχὴ αὐτῆς τίθεται παρά τινων μεταξύ τῶν 400 καὶ 500 πρ. Χρ.

(Ἔπεται Συνέχεια)

ΑΙ ΚΑΛΑΙ ΤΕΧΝΑΙ.

—0—

Η ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ — Αρθρ. β.

Τὸ ἄπειρον πλῆθος τῶν Ἑλληνικῶν θεῶν ἀπῆτει καὶ ἀπείρους ναοὺς οἵτινες κατεσκευάζοντο ἀναλόγως τῆς μεγαλειότητος καὶ τῆς ὑπολήψεως τὴν ὁποίαν ἔχαιρον οἱ εἰς τοὺς ὁποίους ἀφιερώνοντο. Γενικῶς ὅμως ἐπειδὴ οἱ ναοὶ τῶν Ἑλλήνων κατεσκευάζοντο μᾶλλον ὡς κατοικητήρια τρόπον τινὰ τῶν θεῶν, καὶ οὐχὶ διὰ σύναξιν τῶν προσκυνητῶν εἰς αὐτοὺς, ἦσαν καὶ πολλὰ μικροὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ἐστολίζοντο δὲ μὲ ἀγάλματα καὶ στήλας

[*] Κρατῆρ, ὑποκρατήριον καὶ ἠθμός ἦσαν τὰ ἀγγεῖα .

[†] Ὅπερ ἀπέχει τρεῖς ὥρας τῆς Κωμοπόλεως τῶν Βρυούλων, ἡ ἐννέα, τῆς Σμύρνης.